

ג.

1. גדרי התאנוודות:

ו. ובד דאנדרת הוא לא פחת מתחשנה חברות: יוזר נובר, מוכדר וטע חבריו תושב, זו, יעד האנדרה קורא לאספה חברות לא פחת מפעם ארת לשלשה הדשים. באספות אלו קוראים את המכתבים שתתקבלו מאט המרכז הארצי א' העילטן, מוסרים דוחות פעבודת תעדר משך הימים שבין אספה: דינס עד הפצת הרעיון החיווי ברות המורה נס תחץ לנובילות האנדרה. מהפכים דוברים להרבות את מספר החברים ואות הבוסות הקדינות הציווית וחותמויות, נושאים ונתנים עד תפטע מצב התעך בעיר ועל כל דבר הניע ליהדות הייחידילואנית יהונסיה הגבורות סטלבותם.

זו, יעד האנדרה מתפקיד לא פחת מפעם בחירות ודו אעמד בקשר מכתבים תמיין עם המרכז הארצי, והוא מנצח לו ניב פרטיזבל מאספות החברים והפומביות שנקרא פ' האנדרה. זו, בעד ישנן מספר אנדות, מתנדלים העניות הציווית הבללים עי מרכז מקומו הנבחר מאי האנדות השונות.

הערת: חמי בחרות המרכז הפקומי קובע המרכז הארצי.

ח.

הסיגות:

ו. החברים המורהים בעלי דעת מסוימת ישנה מיזהה בעבודה מדעית, כלכליות וسياسית, כמו: צעירים המורה והחלוץ המורה וכדומה, מטהדרדים לשינה מיזהה, מיסדים להם אנדות טיווירות, מרכזים ארציים ומרכזים כלל, אבל שטדים הם תחת רשות המרכז הארצי כבל ארץ ומרכז הבלגי תחת רשות המרכז תשלומי של המורה.

רב ג. ל. הכהן פישמן

תכנית המזרחי וחוקתו

אל הוועידה העולמית
של המזרחי, אנטוורפן.

(הרצאות מיו"חרת ס. התדיי)

ירושלם טרפיז

שבו: בנוס למצוער אחד מן הרבנים דמוסהקהים שבמושבי, ולפניהם הגיעו כל ריב וכל סבוסך שיפרץ בתחום ההיסטוריה וסיעודה מיסורותם.

27

43. שניי טעיף התקנות יכולות להעשות רק על ידי תייר הדשלמות ונפץ החלטת רוב הדעת. התבנית הראשית אינה מקבלת שניי רק בנסיבות אבל לא בתוכן.

חשייה בקרב נשיית חותמת האזרך לברר את תבנית המוריה, כמו שאריכה להיות, ולהציג גם את נסחתה יחד עם שלד צורה ושל חוקה – ותבוא העידה העולמית של התרבות, יבואו צורי האנוגדות ובאריכת המרכיבים השונים והסיעות השונות וילו עלייהם בשר ויקרמי עליהם עוז. כל מה שדברתי בכתבי בפרק המאמר הזה – זה הכלל על דעת עצם' ובשבט המתרן ולא בשם איזה אכזר או איזה הנגנה. התאמצתי לברר עצמי את הבנית המוריה ולבדר לאחרים את אשר נחדר ע"י אחדי עטוק העין, לא>Showiti על הדרבים הוודאיים, לא דידתי אותם ברוח ובסורתה, והארכתי אויל' במקומות שלדעתי אחרים טספיק היה הקוצר. אבל התה זאת יכול להיות שказתי במקומות שראי היה להאריך. לא אסתפкар כי נלית הידשות ונזרות. אבל שושבני כי עליה בידי לחדיל במדה ידועה מה שמניש אני בוגע להמודח ומחדרנו ותבונתו וארכנו

לדעתי : כל ההפכים והגנודים שכחוך הסתדרותנו ההתלהבות מההתקשרות, חילוקי הדעות והמשגנויות שבין סיעותינו כל אחד ובאים ונבעים מתוך הסדרון אחד, מתוך חוסר חכמתם מסימה אזור ה בזרה וחוקה מדוייקת. — ואם מאכורי זה יוויל לעודר את תשומתלב החברים לטלאות את החסרון הזה, והוות והשברג,